

HERŞEY SEVGİYLE BAŞLAR...

İzmir bugün Şubat'a rağmen bahardan çalınmış bir gün yaşıyor. Güneş parladıkça insanlar sokağa çıkmış. Kordon, Kıbrıs Şehitleri, Gazi İlkokulu, Sevgi Yolu her yer, her yer kalabalık. Dışarıda oturuyorlar, denize karşı çay içiyorlar, bebekler mutlu geziyor kısacası insanlar hayatı yaşıyor...

Bahardan çalınmış bir gün, bana hayatımızdan çaldıklarımızı hatırlatıyor. Kim bilir kaç kişi zaman zaman bir çemberin, sürekli kendi etrafında dönen bir çemberin, üzerinde yaşadığını, sürekli hep aynı noktada kaldığını düşünmüştür. Çember dönüyor ama nokta aynı nokta, aynı döngü, durağan, yerinde sayan değişen dünyaya ayak uyduramayan aynı günler. Dışımızdakiler dönse de nokta aynı nokta!

Evet, dünya hızla değişiyor, hem fiziksel olarak hem de yaşam tarzları, iş yapma biçimleri, iletişim becerileri bakımından değişiyor. Değişme hızı dönme hızına yetişemiyor. Bu hız başımızı döndürüyor. Hayata yetişemiyoruz...

Güneşe bakıyorum...Hayatı yaşamayı seven insanlara bakıyorum... Hayatı seven insanlar, kendini seven insanlar, yaptıkları işi seven insanlar...

Bir hikâye vardır belki bilirsiniz; genç kız annesini kaybettikten ancak bir ay sonra mutfağa girebilir. Çocukluğu boyunca hep annesini bu mutfakta izlemiştir. Annesi ona yemek yapmayı öğretirken rafta duran kapalı bir kavanozu gösterip her yemeğe bir tutam kavanozun içindekinden atmasını tavsiye etmiştir. Yıllarca kavanozun içinde ne olduğunu merak etmiştir. Yavaşça uzanıp kavanozu eline alır, heyecanla kapağı açar ve büyük bir şaşkınlık geçirir. Kavanoz boştur. İçinde ufak bir kağıtta "Sevgili kızım bu kavanozun içinde size duyduğum sevgi var. Her yaptığın yemeğe bir tutam sevgi koyarsan bir ömür boyu lezzetli yemekler yersin. Sevgiyle Yaşa" yazılıdır.

Evet, bir hayat boyu yaptığı her işe sevgi katan insanlar hayatı yakalamayı başarabiliyor. Yaptıkları işi aşkla karışık sevgi ile yapan, düşünen, hayata gülen gözlerle bakan insanlar değişen dünya koşullarına ayak uydurmayı başarıyor.

Güneşe bakıyorum, dışarıda yürüyen insanlara... Düşünüyorum, bizim işimiz reklamcılık ve belki de en çok sevgi isteyen iş. Reklamcı, hayata ve insanlara farklı bakmayı bilmeli. Farkında olmalı, sevmeli, farklı bakarken, farkındalığı yaşarken aynı zamanda da her şeyin içinde olmalı. Her şeyin içinde ve dışında olmak sanırım işimizin en zor yanlarından biri.

Değişen koşullar, hızlı ve acımasız rekabet ortamı, hem aynı tarafta olmak hem de karşı olmak, bir de hayatı yakalamaya çalışmak. Zor değil mi? Bir yandan gündelik hayata devam etmeye çalışırken bir yandan da yaratıcı olmaya çalışmak. Her şeyi dengede olan bir terazide tutmak. Sanırım bizim işimizde en kolay yapılabilecek olan şey bu. Çünkü biz reklamcımız, çünkü biz ancak dengede ve sevgi ile işimizi yaptığımızda mutlu oluruz. Çünkü bizim işimiz iletişim. Ancak sevgi ile baktığınızda doğru iletişim kurabilirsiniz. Doğru iletişim de başarılı işlerin ilk şartıdır.

Sevgi ile yaptığınız işin güçlüklerinden sıyrılırsınız. Bizim işimiz renkli ve değişik. Her gün her yaş grubundan, her cinsiyetten, her meslekten ve her statüde insanlarla karşı karşıya kalıyoruz. Yaptığınız bir iş için kimi zaman bir çadırda yatmanız gerekirken, kimi zaman en lüks mekanlarda yemek yiyebiliyor, kimi zaman da matbaada ya da bilgisayar başında uykusuz geceler geçirebiliyorsunuz! Her işte olduğu gibi zorluklar ve eğlenceli yanlar var.

Çeşitli firmalarla iş yapıyoruz, benim en çok sevdiğim firmalar işini sevgi ile yapan insanların çalıştığı firmalar. Bazen insanların markaların önüne geçtiğini görüyorum. Ya da markayı farklı yapanın o kişinin çalışması olduğunu. Değişen dünya koşullarında bir rafta aynı ürün cinsinden yüzlerce görebiliyorsunuz. Aynı işi gören markaların kıyasıya bir rekabeti var. Bazen aldığınız ürünün özellikleri sizi çekerken, kimi zaman da çalışanların verdikleri hizmet; seçiminizde etkili oluyor.

Sizleri bilmiyorum ama benim için çalışanlar çok önemli. Bir şey alırken, bir yerde yemek yerken ya da seyahat ederken kısacası yaşantımın her anında işini seven, gerçekten iyi yapmak için çaba harcayan insanların olduğu firmalarla çalışmayı; “sevgiyi” tercih ediyorum.

Bahardan çalınmış bu günde yaklaşan sevgililer gününü düşünüyor ve “iyi ki hayatımızın sadece tek günü sevgi günü değil, yoksa ne olurdu dünyamızın hali!” demekten kendimi alamıyorum.

Seviyorsanız ve sevdiğiniz işi yapıyorsanız içten sarılın, hayatı yaşamayı bırakmadıysanız neşeyi, mutluluğu tekrar tekrar içinizde hissedin.... Bir çemberin aynı noktasında takılıp kalmanın yoruculuğundan kurtulup değişen dünyayı yakalayın.

Bahardan çalınmış günler arttıkça hayatınızdan çalınacak şeylerin azalmasını diliyorum....

Oya DEMİR